

178-oji Visuotinė metinė konferencija,
sekmadienio popietinė sesija, 2008 m. balandžio 6 d.

Gausiai palaiminti

Prezidentas Tomas S. Monsonas

Mūsų liudijimai buvo sustiprinti. Tikiu visi esame labiau pasiryžę gyventi pagal Jėzaus Kristaus evangelijos principus.

Jau seniai lankausi konferencijose. Bet manau, dar niekada nebuvaу taip gausiai palaimintas, kaip per šią sesiją. Ugningai kalbėjo daugelis pranešėjų, bet kiekvienas jų palietė labai svarbią temą. Šiandien nuo švediško stalo valgėme tikėjimo, meilės ir išminties. Įdiekime tai savo gyvenime.

Broliai Balardai, prieš keletą metų mano brangi žmona atsigulė į ligoninę. Ji parašė žinutę vaikams: „Brangūs vaikai, neleiskite tėčiui liesti mikrobangų krosnelės, – kablelis, – ar viryklės, ar indaplovės, ar džiovintuvo.“ Man gėda ką nors pridėti prie to sąrašo.

Berods, brolis Uchdorfas pasakė: „Šiandien papasakojote auditorijai apie savo palikimą iš motinos pusės. O kaip dėl tėvo pusės?“ Taigi užbaigsiu keletu žodžių apie tėvo pusę.

Mano tėvo tėvas atvyko iš Švedijos, o jo žmona iš Anglijos. Jie susitiko laive, kuriame plaukė. Jis laukė, kol ji užaugs ir tada pasipiršo. Jie susituokė Solt Leiko šventykloje. Savo dienoraštyje jis užrašė: „Šiandien laimingiausia mano gyvenimo diena. Su savo mylimąja susituokėme laikui ir amžinybei šventoje šventykloje.“

Po trijų dienų, 1898 m. balandžio 23 d., jis rašė: „Rio Grande Vakarų stotyje sėdau į traukinį, vykstantį į Skandinaviją, kur buvaу pašauktas tarnauti misionieriumi.“ Taip jis išvyko į Švediją, palikęs savo trijų dienų nuotaką.

Jo pieštuku rašytą dienoraštį perdavė mano dėdė, kuris kažkodėl perdavė tą dienoraštį man. Dažniausiai tame dienoraštyje kartojasi žodžiai „Mano kojos šlapios.“ Bet gražiausias įrašas bylojo: „Šiandien nuėjome į Jansonų namus. Susitikome su seserimi Janson. Ji paruošė mums puikius pietus. Ji moka gaminti.“ Toliau jis rašė: „Visi vaikai dainavo ar grojo armonika, ar šoko. Po to ji sumokėjo dešimtinę. Penkias kronas Viešpačiui, vieną mano porininkui, vyresniajam Ipsonui, ir vieną man.“ Po to išvardinti vaikų vardai.

Skaitydamas tą dienoraštį, tarp išvardintų namiškių radaу savo žmonos tėvo vardą, to, kuris turbūt dainavo, kuriam vėliau gimė vienturtė dukra, mergaitė, kurią aš vedžiau.

Jau pirmą dieną, kai išvydau Frensis, suprataу, kad radaу tą tikrąją. Viešpats suvedė mus vėliau, ir aš paprasčiau ją su manimi draugauti. Užėjau į jos namus jos pakviesti. Ji pristatė mane ir jos tėvas tarė: „Monsonas – tai švediškas vardas, ar ne?“

Atsakiau „Taip.“

Jis tarė „Gerai.“

Tada nuėjo į kitą kambarį ir atsinešė paveikslą, vaizduojantį du misionierius su skrybėlėmis ir Mormono Knygomis.

Jis paklausė: „Ar tau ne giminė šis Monsonas, Elijas Monsonas?“

Atsakiau: „Taip, jis mano senelio brolis. Jis taip pat buvo misionierius Švedijoje.“

Jos tėvas pravirko. Jis lengvai pravirkdavo. Jis tarė: „Jis su porininku buvo tie misionieriai, kurie mokė evangelijos mano mamą ir tėvą bei visus mano brolius, seseris ir mane.“ Jis pabučiavo mane į skruostą. Tada apsiverkė jos mama ir pabučiavo mane į kitą skruostą. Tada aš apsižvalgiau, ieškodamas Frensis. Ji tarė: „Einu apsivilksiu palta.“

Mano mieloji Frensis prieš keletą metų baisiai nukrito. Ji pateko į ligoninę. Ji išbuvo komoje apie 18 dienų. Aš sėdėjau prie jos. Ji nė nekrustelėjo. Vaikai verkė, anūkai verkė, aš verkiau. Jokio judesio.

Ir tada vieną dieną, ji atsimerkė. Aš prišokau prie jos. Pabučiavau, apkabinau ją ir tariu: „Tu sugrįžai, myliu tave.“ Ji atsakė: „Ir aš tave myliu, Tomai, bet mes patekome į rimtą bėdą.“ Pamaniau, ką tu išmanai apie bėdas, Frensis? Ji tarė: „Aš užmiršau išsiųsti mūsų ketvirto ketvirčio pajamų mokesčius.“

Atsakiau jai: „Frensis, jei būtum tai pasakiusi prieš pabučiuodama mane ir pasakydama, kad mane myli, galėčiau tave čia palikti.“

Broliai, elkimės su savo žmonomis kilniai ir pagarbiai. Jos jūsų amžinos bendražygės. Seserys, gerbkite savo vyrus. Jiems reikia gero žodžio. Jiems reikia draugiškos šypsenos. Jiems reikia šilto tikrosios meilės ženklų.

Minutėlei paliksiu savo šeimos temą. Mano broliai ir seserys, tai buvo nuostabi konferencija. Buvome ugdomi išmintingais ir įkvėptais pranešimais. Mūsų liudijimai buvo sustiprinti. Tikiu visi esame labiau pasiryžę gyventi pagal Jėzaus Kristaus evangelijos principus.

Buvome ne tik palaiminti nuostabiomis kalbomis, bet ir pakylėti nuostabia muzika. Bažnyčioje esame gausiai laiminami tų, kurie savo muzikos talentais dalinasi su mumis. Per šias dvi dienas visi chorai pasirodė tiesiog nuostabiai.

Reiškiu didelę savo meilę visiems, kurie dalyvavote, ir visiems, kurie klausėte. Per du mėnesius, nuo to laiko, kai mus paliko mūsų mylimas prezidentas Hinklis, jaučiau jūsų maldas dėl manęs ir buvau palaikytas bei palaimintas. Dar kartą dėkoju už jūsų palaikymo balsavimą.

Negaliu deramai išreikšti, kaip esu dėkingas už evangelijos sugražinimą šiomis paskutinėmis dienomis ir už tai, kaip tai paveikė mano gyvenimą. Sekdami Gelbėtoją ir laikydamiesi Jo evangelijos principų visi patyrėme gerą įtaką ir pokyčius.

Jums, kurie esate gimdytojai, sakau: rodykite meilę savo vaikams. Jūs žinote, jog mylite juos, bet užtikrinkite, kad ir jie tai žinotų. Jie yra tokie brangūs. Leiskite jiems žinoti. Kiekvieną dieną rūpindamiesi jų reikmėmis ir spręsdami sunkumus, kurie neišvengiami iškyla gimdytojams, šaukitės mūsų Dangiškojo Tėvo pagalbos. Juos auklėjant jums reikia daugiau nei vien savo išminties.

Reiškiame pagyrimą savo nuostabiam jaunimui, kurie stoja prieš nedorybę pasaulyje ir kurie iš visų jėgų stengiasi gyventi pagal įsakymus.

Jums, kurie galite lankytis šventykloje, patariu vykti ten dažnai. Tai padės stiprinti santuokas ir šeimas.

Būkime malonūs vienas kitam, rūpinkimės vienas kito poreikiais ir stenkimės padėti juos patenkinti. Taip pat stenkimės palaiminti tuos, kuriems būtų naudinga mūsų pagalba, kur jie bebūtų pasaulyje.

Dabar, mums atsisveikinant su šia konferencija šešetui mėnesių, aš šaukiuosi dangaus palaiminimų jums visiems. Būkime ištikimi ir pasišventę išsakytiems patarimams.

Brangūs mano broliai ir seserys, myliu jus ir meldžiuosi už jus. Prašau melskitės už mane. Ir kartu mes pjausime palaiminimus, kuriuos mūsų Dangiškasis Tėvas turi paruošęs kiekvienam iš mūsų. To meldžiu, to prašau, pridėdamas savo liudijimą. Šis darbas yra tikras. Jėzaus Kristaus vardu, Amen.